



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-28(7)/16/AnŁ

Warszawa, 25 maja 2016 r.

DECYZJA DIH-1/52/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Lucyny Danek prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Lucyna Danek PRONATURES w Górnej Wsi od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 15 stycznia 2016 r. (nr akt: WŻ.8361.190.2015), w przedmiocie zobowiązania ww. przedsiębiorcy do zapłaty równowartości kosztów przeprowadzonych badań próbki z jednej partii „Nowozelandzkiego miodu manuka UMF”, 15+ UMF, á 500 g, wyprodukowanego przez: NZ Health Naturally Ltd, New Zealand, importowanego przez: PRONATURES Bartłomiej Danek, ul. Orzechowa 5, 32-091 Górna Wieś, w kwocie 853,14 zł (słownie: osiemset pięćdziesiąt trzy złote 14/100), **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 28 lipca do 3 sierpnia 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie – zwanego dalej również „*Małopolskim WIIH*” – zgodnie z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli nr R 005093, w placówce ze sprzedażą artykułu spożywczego – miodu w Górnej Wsi przy ul. Orzechowej 5, należącej do przedsiębiorcy Lucyny Danek prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Lucyna Danek PRONATURES w Górnej Wsi – zwanej dalej również „*stroną*” – pobrano do badań próbkę z jednej partii „Nowozelandzkiego miodu manuka UMF”, 15+ UMF, á 500 g, składającej się z pięciu opakowań, w cenie 219 zł/op., o łącznej wartości 1095 zł, oznaczonej następującymi informacjami: „data produkcji” 31/03/2015, „data przydatności do spożycia” 31/03/2020, nr partii „C 5 T”, „producent: NZ Health Naturally Ltd, New Zealand”, „Importer: PRONATURES Bartłomiej Danek, ul. Orzechowa 5, 32-091 Górna Wieś”, „skład: 100% nowozelandzki naturalny miód Manuka UMF” – zwanej dalej: „*miodem manuka*”. Jednocześnie zabezpieczono i pozostawiono w kontrolowanej placówce próbkę kontrolną.

Próbka i próbka kontrolna zostały pobrane w uzgodnieniu z kontrolowanym przedsiębiorcą, w ilościach po dwa opakowania, to jest w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań i reprezentujących ww. partię produktu, zgodnie z dyspozycją art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”.

Przedsiębiorca Lucyna Danek prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Lucyna Danek PRONATURES w Górnej Wsi wyjaśniła, że importerem miodu manuka był jej zmarły mąż, który prowadził jednoosobową firmę pod nazwą „PRONATURES Bartłomiej Danek”. Wyjaśniła ponadto, że nie importuje ona miodu manuka, ale wprowadza ten produkt na rynek detaliczny poprzez sprzedaż internetową oraz w sklepie konwencjonalnym.

Powyższe czynności udokumentowano w: protokole kontroli z 3 sierpnia 2015 r. (nr akt kontroli: WŻ.8361.190.2015) z dwoma załącznikami, protokołach pobrania próbki z 28 lipca 2015 r. nr 008906 oraz nr 008663. Do akt kontroli dołączono kopię etykiety.

Badania ww. próbki miodu manuka zostały przeprowadzone przez akredytowane Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Olsztynie (akredytacja Polskiego Centrum Akredytacji nr AB 433), zwane dalej „Laboratorium w Olsztynie”.

Analiza wykonana według pkt IX załącznika do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie metod analiz związanych z dokonywaniem oceny miodu (Dz. U. Nr 17, poz. 94 z późn. zm.), wykazała, że liczba diastazowa w próbce wynosiła 4,3 (niepewność wyniku 0,5), przy wymaganiach nie mniej niż 8, które zostały określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 października 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu (Dz. U. Nr 181, poz. 1773 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie jakości handlowej miodu”. Powyższe udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 407/2015 sporządzonym 9 września 2015 r. – zwanym dalej „sprawozdaniem z badań 407/2015”.

Pismem z 25 września 2015 r. strona została zapoznana z wynikami badań laboratoryjnych oraz poinformowana o prawie do złożenia wniosku o przebadanie próbki kontrolnej. Strona poinformowała Małopolskiego WIIH w korespondencji elektronicznej z 29 października 2015 r., że „nie decyduje się na badanie próbek kontrolnych”.

Pismem z 3 grudnia 2015 r., Małopolski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie zobowiązania jej, na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, do uiszczenia równowartości kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki miodu manuka.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 496), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie trybu pobierania i badania próbek produktów”, dyrektor Laboratorium w Olsztynie w piśmie nr 100/2015 z 4 grudnia 2015 r. ustalił koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki ww. produktu na łączną kwotę 853,14 zł, na którą złożyły się następujące pozycje: masa netto – 22,84 zł, przygotowanie próbki do badań – 22,84 zł, ocena organoleptyczna – 22,84 zł,

liczba diastazowa Phadebas spektrofotometrycznie – 174,46 zł, hydroksymetylofurfural (HMF) – 212,72 zł, cukry (glukoza, fruktoza, sacharoza) – 212,72 zł, analiza pyłkowa – 93,36 zł, ocena wyników – 45,68 zł, sporządzenie sprawozdania z badań – 45,68 zł.

W toku postępowania administracyjnego strona przekazała pismo z 16 grudnia 2015 r., w którym stwierdziła, że zakwestionowane produkty pochodziły z partii towaru wprowadzonej do obrotu przez firmę zmarłego męża, zaś w chwili obecnej (tj. od 6 maja 2015 r. – przyp. Prezesa UOKiK na podstawie danych z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej) strona prowadzi działalność na własne nazwisko i wprowadzane do obrotu towary są prawidłowo oznakowane i właściwej jakości.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 15 stycznia 2016 r. (nr akt kontroli: WŻ.8361.190.2015), Małopolski WIIH zobowiązał przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty 853,14 zł (słownie: osiemset pięćdziesiąt trzy złote 14/100), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych miodu manuka.

Pismem z 15 lutego 2016 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wprowadzony do obrotu miód manuka nie odpowiada jakości handlowej z uwagi na niższą niż wymagana wartość liczby diastazowej. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła także naruszenie art. 7 Kpa w związku z art. 77 Kpa poprzez niezgromadzenie w sprawie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego pozwalającego na stwierdzenie okoliczności istotnych dla sprawy i niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych związanych ze sprawą, polegających na prawidłowym ustaleniu właściwości przedmiotowej partii miodu. Strona podniosła, iż z informacji pozyskanych przez nią po wydaniu decyzji wynika, iż badania tożsamej partii miodu C 5 T prowadzone w ramach czynności kontrolnych u innego importera (byłego współnika męża) przez Małopolskiego WIIH dały prawidłowy wynik liczby diastazowej. Strona powołując się na dokumenty uzyskane od tego przedsiębiorcy podała w wątpliwość prawidłowość wyniku badania przeprowadzonego w niniejszej sprawie. Strona załączyła do odwołania dowody poświadczające, zdaniem strony, odpowiednie właściwości miodu, pozwalające na wprowadzenie do obrotu (oba dokumenty w formie kopii niepoświadczonych za zgodność z oryginałem), to jest:

- sprawozdanie z badań laboratoryjnych „Laboratory Test Report” wystawiony 9 kwietnia 2015 r. przez Analytica Laboratories Ltd. w Nowej Zelandii,
- certyfikat „Health Certificate for Import of Honey and Other Apiculture Products Intended for Human Consumption” nr NZL2015/1 010/290415 wystawiony przez władze Nowej Zelandii.

Strona stwierdziła, że dotychczas nie wносиła ona o powtórzenie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, gdyż nie posiadała wiedzy o wskazanych powyżej okolicznościach faktycznych. Względnie, zdaniem strony, należało uznać, że wystąpienie nieprawidłowej liczby diastazowej miało charakter losowy.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji o zobowiązaniu do uiszczenia należności pieniężnej w kwocie 853,14 zł.

Pismem z 7 marca 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień w wyznaczonym terminie.

Pismem z 8 kwietnia 2016 r. Prezes UOKiK wezwał stronę do wyjaśnienia na piśmie, czy stwierdzenie na stronie 3 odwołania o treści: „Dotychczas odwołująca nie wносиła o powtórzenie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, gdyż nie posiadała wiedzy o wskazanych powyżej okolicznościach faktycznych” należy traktować jako wniosek strony o zbadanie próbki kontrolnej miodu manuka.

Strona w piśmie z 9 maja 2016 r. wniosła o niewykonywanie badania próbki kontrolnej. Jednocześnie strona przedstawiła okoliczności, które jej zdaniem, w razie gdyby organ nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji, winny przesądzać o zmianie lub uchyleniu decyzji i odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, mianowicie:

- prowadzenie działalności zaledwie od maja 2015 i przejęcie jej przez stronę od jej zmarłego nagle męża, który sprowadził do Polski zakwestionowaną partię miodu manuka, podczas gdy strona nie posiadała wiedzy na temat właściwości tego produktu i sposobu jego przechowywania;
- trudna sytuacja życiowa i finansowa strony.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Podstawowe zasady przeprowadzania urzędowej kontroli żywności zostały określone w przepisach Unii Europejskiej. W myśl postanowień art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.02.2002, s. 1, z późn. zm.) – zwanego dalej „*rozporządzeniem nr 178/2002*” – państwa członkowskie wprowadzają w życie prawo żywnościowe oraz monitorują i kontrolują przestrzeganie przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze i podmioty działające na rynku pasz odpowiednich wymogów prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji; w tym celu Państwa Członkowskie zachowują system oficjalnych kontroli i innych działań stosownych do okoliczności, z uwzględnieniem informowania opinii publicznej o bezpieczeństwie i ryzyku związanym z żywnością i paszami, nadzorem nad bezpieczeństwem żywności i pasz oraz innych działaniach monitorujących, obejmujących wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1, 2, 6 ustawy o Inspekcji Handlowej w związku z art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz. 678 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, do zadań Inspekcji Handlowej należy m.in. nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-

spożywczych w handlu detalicznym oraz kontrola legalności i rzetelności działania przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji, handlu i usług, kontrola produktów znajdujących się w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu, w tym w zakresie oznakowania i zafałszowań. Kompetencje Inspekcji Handlowej nie obejmują kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych u producentów oraz kontroli jakości zdrowotnej środków spożywczych określonych w przepisach odrębnych.

W toku kontroli inspektor może pobierać nieodpłatnie próbki produktów do badań (art. 16 ust. 1 pkt 10 ustawy o Inspekcji Handlowej), w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę (art. 27 ust. 1 ww. ustawy), w ilościach i w sposób określony w przepisach odrębnych albo dokumentach normalizacyjnych, a w razie braku takiego określenia – w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań (art. 27 ust. 2 tamże).

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, którą następnie przekazuje się na rachunek dochodów budżetu państwa, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

Zgodnie z § 9 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium kontrolno-analitycznego Inspekcji Handlowej (ust. 1), z uwzględnieniem: rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzania badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium (ust. 2).

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Jakość handlowa została zdefiniowana w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, jednak nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Rozporządzenie w sprawie jakości handlowej miodu określa w załączniku szczegółowe wymagania fizykochemiczne miodu. Zgodnie z tym załącznikiem, liczba diastazowa (wg skali Schade) miodu powinna wynosić nie mniej niż 8, z wyjątkiem miodu

piekarniczego (przemysłowego), z tym że nie mniej niż 3 – w miodzie z naturalnie niską aktywnością enzymów oraz zawartością HMF nie większą niż 15 mg/kg.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W niniejszej sprawie, badania próbki z jednej partii miodu manuka pobranej w punkcie handlowym prowadzonym przez przedsiębiorcę Lucynę Danek prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Lucyna Danek PRONATURES w Górnej Wsi wykazały niezgodność z wymaganiami przepisów o jakości handlowej określonych w załączniku do rozporządzenia w sprawie jakości handlowej miodu z uwagi na zaniżoną liczbę diastazową (stwierdzono 4,3 przy wymaganiach nie mniej niż 8). Analizy te zostały wykonane w akredytowanym laboratorium urzędowej kontroli żywności, tj. ww. Laboratorium w Olsztynie, oraz udokumentowane w sprawozdaniu z badań nr 407/2015. Strona nie wniosła o zbadanie zabezpieczonej próbki kontrolnej.

Organ pierwszej instancji ustalił wysokość należności pieniężnej z tytułu przeprowadzonych badań laboratoryjnych na kwotę 853,14 zł, według kosztorysu nr 100/2015 wystawionego w dniu 4 grudnia 2015 r. przez Laboratorium w Olsztynie. Decyzją wydaną na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, Małopolski WIIH zobowiązał kontrolowanego przedsiębiorcę, tj. Lucynę Danek prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Lucyna Danek PRONATURES w Górnej Wsi, do uiszczenia powyższej kwoty, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych miodu manuka.

W złożonym odwołaniu strona podniosła zarzut popełnienia błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że przedmiotowy miód manuka nie odpowiadał jakości handlowej z uwagi na niższą niż wymagana wartość liczby diastazowej.

Prezes UOKiK rozpatrzył materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i stwierdził, że materiał ten, a w szczególności sprawozdanie z badań nr 407/2015, dawał wystarczającą podstawę do uznania, że próbka miodu manuka reprezentatywna dla badanej partii nie spełnia wymagań określonych w przepisach załącznika do rozporządzenia w sprawie jakości handlowej miodu. W związku z tym słuszne i konieczne było w świetle art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej wydanie decyzji zobowiązującej stronę do uiszczenia kwoty 853,14 zł stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Prezes UOKiK przeanalizował oba dokumenty, które strona przekazała wraz z odwołaniem na okoliczność wykazania właściwej jakości handlowej miodu manuka i stwierdził, że żaden z nich nie zawiera (wbrew twierdzeniu na str. 4 odwołania) wyniku badania liczby diastazowej. Nie zawierają też żadnego innego parametru, który został przyjęty przez ustawodawcę w załączniku do rozporządzenia w sprawie jakości handlowej miodu jako podstawowy wskaźnik jakości handlowej miodu. Sprawozdanie z badań laboratoryjnych

przeprowadzonych przez Analytica Laboratories Ltd. przedstawia wyłącznie wyniki analiz w zakresie parametrów MG oraz UMF, które nie zostały wymienione w załączniku do rozporządzenia. Z uwagi na powyższe Prezes UOKiK uznał, że dowody przedstawione przez stronę nie stanowią kontrdowodu dla sprawozdania z badań nr 407/2015, które świadczy o niezgodności miodu manuka z przepisami pod względem liczby diastazowej.

Strona podniosła, iż z informacji pozyskanych przez nią po wydaniu decyzji wynika, iż badania tożsamej partii miodu C 5 T przeprowadzone przez Małopolskiego WIIH w ramach czynności kontrolnych u innego przedsiębiorcy wykazały prawidłowy wynik liczby diastazowej. Prezes UOKiK stwierdził, że twierdzenie to nie zostało poparte żadnym dowodem, zaś Małopolski WIIH wyjaśnił w piśmie z 26 lutego 2016 r. (pismo przekazujące odwołanie do rozpatrzenia Prezesowi UOKiK), że w firmie, na którą powołano się w odwołaniu pobrano próbki miodu manuka oznaczonego datą minimalnej trwałości 15.01.2020 i numerem partii „A5D” – a więc produktu o innej dacie minimalnej trwałości i innym numerze partii niż miód w przedmiotowej sprawie, który był oznaczony datą minimalnej trwałości 31.03.2020 oraz numerem partii C 5 T. W dniu przekazywania niniejszych wyjaśnień Małopolski WIIH nie posiadał jeszcze wyników badań laboratoryjnych. Z kolei Prezes UOKiK z urzędu posiada wiedzę, że badania ww. miodu z partii A5D wykazały niezgodność z przepisami liczby diastazowej. Biorąc powyższe pod uwagę, organ drugiej instancji nie uznał za udowodnione twierdzeń strony, iż badania partii miodu manuka tożsamej z zakwestionowaną wykazały prawidłową liczbę diastazową.

Niezależnie od powyższego należy zaznaczyć, że nawet gdyby w toku innej kontroli stwierdzono prawidłowe parametry miodu manuka z tej samej partii co zakwestionowana w niniejszej sprawie, to Małopolski WIIH nie mógłby odstąpić od obciążenia strony kosztami przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Przepis art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, na którym oparta została przedmiotowa decyzja, ma charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego i nie przewiduje możliwości odstąpienia od obciążenia podmiotu wprowadzającego nieodpowiadający jakości handlowej produkt do obrotu, kosztami badań tego produktu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt II GSK 916/11). W postępowaniu administracyjnym prowadzonym w oparciu o ww. przepis nie było potrzeby zgromadzenia dodatkowych dowodów, np. poprzez porównywanie otrzymanego wyniku z wynikami uzyskanymi w toku innych kontroli, nawet jeśli – teoretycznie – pochodziły z tej samej partii produkcyjnej. Kontrola Małopolskiego WIIH dotyczyła bowiem działalności przedsiębiorcy Lucyny Danek prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Lucyna Danek PRONATURES w Górnej Wsi oraz oceny jakości handlowej tej części partii produkcyjnej miodu manuka, która znajdowała się w kontrolowanej placówce. Kontrolowany przedsiębiorca był odpowiedzialny za zgodność oferowanego konsumentom miodu manuka z przepisami prawa określonymi m.in. w rozporządzeniu w sprawie jakości handlowej miodu także w sytuacji, gdy to nie on sprowadził produkt z Nowej Zelandii, a jego działalność gospodarcza polegała na detalicznej odsprzedaży miodu. Odpowiedzialność za produkt żywnościowy dotyczy wszystkich

przedsiębiorców w łańcuchu handlu żywnością zgodnie z regułą ustaloną w art. 17 rozporządzenia nr 178/2002.

Małopolski WIIH zebrał wiarygodny dowód w postaci sprawozdania z badań 407/2015 na okoliczność faktycznych parametrów fizyko-chemicznych przedmiotowego miodu manuka. Należy też podkreślić, że strona nie skorzystała z prawa do przebadania próbek kontrolnych ww. miodu w momencie, kiedy miała ku temu możliwość, stosownie do obowiązujących przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej. W wyroku z dnia 4 lipca 2012 r. (sygn. akt II GSK 916/11), Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: *próbka kontrolna towaru, o której mowa w art. 28 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, która jest pobierana równocześnie z próbką produktu w celu przeprowadzenia przez organ badania jakości produktu, co do zasady, stanowi jedyny materiał źródłowy dla przeprowadzenia badania kontrolnego dla zweryfikowania wyniku wcześniejszego badania organu*. Tym samym, w niniejszej sprawie istnieje jeden dowód świadczący o niezgodności miodu manuka z przepisami rozporządzenia w sprawie jakości handlowej miodu, ale wystarczający dla wydania rozstrzygnięcia w oparciu o art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie podziela stanowiska strony, że w niniejszym postępowaniu stan faktyczny sprawy wymagał uzupełnienia o dodatkowe dowody w postaci wyników badań przeprowadzonych u innego przedsiębiorcy (byłego współnika męża strony). Dopuszczenie ww. dowodów nie mogło przyczynić się do wyjaśnienia niniejszej sprawy, której przedmiotem było w istocie sprawdzenie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wprowadzonych do obrotu przez stronę – a nie inny podmiot. Niezależnie od powyższego, należy ponownie wskazać, że badania na które powołuje się strona, dotyczyły innej partii niż w niniejszej sprawie, a ponadto, wbrew twierdzeniu strony, nie wykazały prawidłowej liczby diastazowej miodu manuka.

Także podniesiona w odwołaniu okoliczność, iż działalność strony związana z wprowadzaniem do obrotu miodów stanowiła niejako konieczną kontynuację działalności jej zmarłego nagle i niespodziewanie męża, nie zasługuje na uwzględnienie w niniejszej sprawie. To przedsiębiorca Lucyna Danek prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Lucyna Danek PRONATURES w Górnej Wsi wprowadziła do obrotu detalicznego zakwestionowany miód manuka w skontrolowanej placówce, oferując go konsumentom po cenie 219 zł za opakowanie 500 g. Tym samym strona przyjęła na siebie odpowiedzialność za zapewnienie zgodności tego produktu z prawem żywnościowym, w tym rozporządzeniem w sprawie jakości handlowej miodu, wynikającą z przepisu art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002.

Ponadto Prezes UOKiK ponownie wskazuje, że przepis art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej ma charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego i nie zależy od wykazania winy strony postępowania za zaistnienie niezgodności. Należy podkreślić, że z punktu widzenia konsumenta, który dokonuje zakupu miodu w cenie 219 zł za opakowanie 500 g (tak jak przedmiotowy miód manuka), nie jest istotną przyczyną odstępstwa od jakości handlowej.

Następnie w odwołaniu strona podniosła, że wynik dotyczący nieprawidłowej liczby diastazowej miodu manuka należało uznać za zdarzenie o charakterze losowym.

Ustosunkowując się do powyższego zarzutu, należy zwrócić uwagę, że podstawą prawną wydania zaskarżonej decyzji jest art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, który nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, w przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji producenta. W związku ze stwierdzonymi w wyniku badań laboratoryjnych niezgodnościami, miał obowiązek obciążyć kontrolowanego kosztami badań tego produktu, nawet w takiej sytuacji gdy, jak podnosi strona, niezgodność miała charakter losowy.

Reasumując organ drugiej instancji stwierdził, że okoliczności wskazane w odwołaniu nie miały znaczenia dla stanu faktycznego sprawy i, wbrew stanowisku strony, nie mogły wpłynąć na zmianę rozstrzygnięcia, które zapadło w pierwszej instancji. W związku z tym, zarzut odwołania dotyczący naruszenia przepisów postępowania zawartych w art. 7 i 77 Kpa nie zasługuje na uwzględnienie przez Prezesa UOKiK.

Odnosząc się do pisma strony z 9 maja 2016 r., w którym wnosi ona o zmianę lub uchylenie decyzji na podstawie art. 40a ust.5c ustawy o jakości handlowej, Prezes UOKiK wyjaśnia, że wymieniony przepis nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu, prowadzonym w oparciu o przepis art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Podsumowując przeprowadzone rozważania należy stwierdzić, że zobowiązanie przedsiębiorcy Lucyny Danek prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Lucyna Danek PRONATURES w Górnej Wsi do uiszczenia kwoty 853,14 zł, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych miodu manuka w decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, było w ocenie Prezesa UOKiK prawidłowe i zgodne z prawem.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

W myśl § 9 ust. 4 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów, kwotę, o której mowa w sentencji decyzji należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnej stanie się ostateczna.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn.

zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski